

— stranki oziroma strankam, ki nasprotujejo tej tožbi, naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 24. julija 2020 – S. Tous/EUIPO – Zhejiang China-Best Import & Export (Svetilka)

(Zadeva T-492/20)

(2020/C 313/47)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: S. Tous, SL (Manresa, Španija) (zastopnika: D. Gómez Sánchez in J.L. Gracia Albero, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Zhejiang China-Best Import & Export Co. Ltd (Hangzhou, Kitajska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevni sporni model: model Skupnosti (Svetila) – model Skupnosti št. 4422343-0012

Izpodbijana odločba: odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. maja 2020 v zadevi R 1553/2019-3

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- imetniku izpodbijanega modela naloži plačilo stroškov tega postopka, vključno s stroški postopka pred odborom za izbris in tretjim odborom za pritožbe.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 25(1)(b) in (c) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 (v povezavi s členi 6, 7 in 9(2)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta).

Tožba, vložena 10. avgusta 2020 – Banco Cooperativo Español/EOR

(Zadeva T-499/20)

(2020/C 313/48)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Banco Cooperativo Español, SA (Madrid, Španija) (zastopniki: D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain in P. Biscari García, odvetniki)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- (i) razglasi neveljavnost člena 5(1) Delegirane uredbe 2015/63;
- (ii) razglasi ničnost izpodbijanega sklepa zaradi kršitev člena 103(2), drugi pododstavek, Direktive 2014/59 in člena 70 Uredbe 806/2014, kot se razlagata v povezavi s členom 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in načela sorazmernosti;
- (iii) v vsakem primeru ugotovi, da izpodbijani sklep ne more imeti retroaktivnih učinkov od datuma sprejetja sklepa iz leta 2016 in zato razglasi ničnost člena 3 izpodbijanega sklepa v delu, v katerem ima navedene učinke;
- (iv) v vsakem primeru EOR odredi, da ECB plača:
 - a. primarno, znesek, ki ustreza zamudnim obrestim za znesek, nakazan leta 2016 za obdobje med 23. junijem 2016 in datumom plačila dolgovanih zneskov s strani EOR, izračunanih po obrestni meri ECB, ki se uporabi (trenutno 0 %), povečani za 3,5 odstotne točke;
 - b. podredno k točki (a), in samo v primeru, če bi Splošno sodišče menilo, da je izpodbijani sklep vsebinsko zakonit, vendar ne more imeti retroaktivnih učinkov, znesek, ki ustreza zamudnim obrestim na znesek, nakazan leta 2016 za obdobje med 23. junijem 2016 in 19. marcem 2020, ki je datum, od katerega ima izpodbijani sklep učinke, izračunanih po obrestni meri Evropske centralne banke, ki se uporabi (trenutno 0 %), povečani za 3,5 odstotne točke;
 - c. podpodredno k točkama (a) ali (b), znesek, ki ustreza donosnosti, ki bi jo ECB dosegla, če bi na dražbi 16. junija 2016 pridobila 10-letne španske državne obveznice v vrednosti, ki ustreza predhodnemu prispevku za leto 2016, izračunanem za obdobje od 23. junija 2016 do datuma plačila s strani EOR dolgovanih zneskov (oziroma v primeru, v katerem Splošno sodišče meni, da je izpodbijani sklep vsebinsko zakonit, vendar je brez retroaktivnega učinka, do 19. marca 2020).
- (v) v vsakem primeru Enotnemu odboru za reševanje naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba je vložena zoper sklep Enotnega odbora za reševanje z dne (EOR) z dne 19. marca 2020 o izračunu predhodnih prispevkov v Enotni sklad za reševanje za leto 2016 (SRB/ES/2020/16) (izpodbijani sklep). Tožeča stranka pojasnjuje, da je EOR nameraval izpodbijanemu sklepu priznati retroaktivne učinke od 15. aprila 2016, to je od datuma, ko je bil sprejet prvi sklep o predhodnih prispevkih, ki ustrezajo davčnemu letu 2016.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog temelji na ugovoru nezakovitosti v okviru člena 277 PDEU, na podlagi katerega Splošno sodišče razglasi neveljavnost člena 5(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL 2015, L 11, str. 44).

— V zvezi s tem tožeča stranka trdi, da navedeni člen Delegirane uredbe:

- a) krši člen 103(7) Direktive 2014/59, ker določa sistem izračuna, ki instituciji z nizkim profilom tveganja *ex ante* nalaga prispevek, ki velja za institucije z zelo visokim profilom tveganja.

- b) krši člen 16 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker neupravičeno omejuje temeljno pravico tožeče stranke do svobode gospodarske pobude.
- c) krši načelo sorazmernosti, ker ne upošteva dvojnega štetja, ki nastane pri nekaterih obveznostih tožeče stranke, in tako ustvarja nepotrebno in nesorazmerno omejitev, ki je očitno neupravičena.
2. Drugi tožbeni razlog, ki temelji na kršitvi členov 103(2), drugi pododstavek, Direktive 2014/59 in 70 Uredbe 806/2014, ki se razlagata ob upoštevanju člena 16 Listine in načela sorazmernosti.
- V zvezi s tem zatrjuje, da razlogi, ki bi lahko upravičili neveljavnost člena 5(1) Delegirane uredbe 2015/63, jasno kažejo na potrebo po prilagoditvi profila tveganja tožeče stranke operativni edinstvenosti njene kooperativne mreže, kakor se to zahteva z zgoraj navedenimi členi. Zato, in v delu, v katerem izpodbijani sklep, katerega vsebina ustreza strogi in dobesedni uporabi pravila, s katerim se ne upošteva ta profil tveganja tožeče stranke, ga je treba šteti za nasprotnega členu 103(2), drugi pododstavek, Direktive 2014 in zlasti Uredbe 806/2014, katerega člen 70 o predhodnih prispevkih se nanaša na določila Direktive 2014/59 in njene izvedbene predpise.
3. Tretji tožbeni razlog temelji na kršitvi sodne prakse Sodišča, ki omogoča priznavanje retroaktivnih učinkov sklepu.
- Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da izpodbijani sklep ne upošteva sodne prakse, v obsegu, v katerem:
- a) cilji, ki jih zatrjuje EOR, ki bi upravičili retroaktivno uporabo izpodbijanega sklepa, niso cilji v splošnem interesu, ki bi lahko upravičili izogib splošnemu načelu, da se retroaktivno ne uporabijo akti Unije;
- b) v vsakem primeru, retroaktivna uporaba ni bistvena niti nujna za izpolnitev navedenih ciljev, v obsegu, v katerem obstajajo manj omejujoče alternative za stranke, ki zagotavljajo njihovo izvršitev; in
- c) so bila kršena legitimna pričakovanja tožeče stranke, saj je ravnanje EOR v nasprotju z učinki, ki jih določa sodba Splošnega sodišča v zadevi T-323/16.
4. Četrty tožbeni razlog temelji na nepogodbni odgovornosti EOR v smislu členov 268 PDEU in 340 PDEU ter 87(3) Uredbe 806/2014 iz naslova neupravičene obogatitve.
- Tožeča stranka v zvezi s tem zatrjuje, da mora EOR na podlagi nepogodbne odgovornosti, iz naslova neupravičene obogatitve, ECB plačati obresti, ki so nastale v obdobju od plačila predhodnih prispevkov leta 2016 – plačilo, ki po razglasitvi ničnosti sklepa iz leta 2016 v zadevi T-323/16 ne temelji na nobenem sklepu EOR – in dokončnega plačila, oziroma podredno, datumom izpodbijanega sklepa.

**Sklep Splošnega sodišča z dne 25. junija 2020 – Einkaufsbüro Deutscher Eisenhändler/EUIPO –
Tigges (TOOLINEO)**

(Zadeva T-877/19) ⁽¹⁾

(2020/C 313/49)

Jezik postopka: nemščina

Predsednica devetega senata je odredila izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 61, 24.2.2020.